

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδερπή προπληρωτρία στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ δέω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τοῖς πρὸς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες εὐρόλια. Ἡ ἀκμια καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γωιστοποιήσεις. Ἡ ἡμέρη καταχώρησι εἶπε τυπωθῆ, εἶπε μὴ, δὲν ἐκπαιστρέσειται. Ὅσοι μὲν ἐσέλιον γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφενει νὰ μὴ δὲν γίνεταί, καὶ ὅσοι εἰδουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαι. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν ποῦνα, γὰ ἔβρου πῶς τὰ γράμματα δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δεῦτερον. Ἀθῆναι, 29 Ἰουλίου 1884 Ἀριθ. 133+140

Τὸ Παλάτι.

Ὅταν πρωτοῦρθε ὁ Ὄθωνας στὴν Ἑλλάς σηκώθηκε μιὰ μεγάλη φιλονικία ἀν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ Ἀθήνα ἢ τὸ Ἀνάπλι πρωτεύουσα.

Ἄλλοι ἔλεγαν πῶς ἔπρεπε νὰ γίνῃ τὸ Ἀνάπλι ποῦ ὑπάρχει καὶ φρούριο φοβερό, γιὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, καὶ γιὰ τοὺς χρόνους τοῦτους ποῦ μπορεῖ νὰ τὸ ρίξῃ τινὰς με κείνο τὸ καύσιχο κανονάκι τοῦ Κρουπ ποῦ ὑπάρχει μέσα στὴ βιβλιοθήκη τῆς βουλῆς.

Ἄλλοι.

πάλι ἔλεγαν πῶς ἔπρεπε νὰ γίνῃ πρωτεύουσα ἡ Ἀθήνα ἐνεκα τῆς δοξας τῆς ἀρχαίας, ἐνὸς μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιβασιλέας τοῦ Ὄθωνα, ἐπέμειναν νὰ ρημάξουν ὅλους διόλου τὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ κάνουν ἀνασκαφές καὶ βροῦν τὸν θησαυρὸ τῆς Κόρινθος.

Τελος πάντων ὁ γεροπατέρας τοῦ Ὄθωνα ἀπεσάβισε νὰ κἀνῃ τὴν Ἀθήνα πρωτεύουσα, καὶ πάτησε στὴν πῆττα ὁ μακαρίτης, γιὰτι ἀντίς νὰ ξεθάψουν τὰ ἀρχαία κοντεύει νὰ μᾶς θάψῃ ἑμᾶς ἡ σκόνη ζωντανούς.

Σημειώσατε

ὅτι αὐτὴ ἡ εὐλογημένη σκόνη ἔτρωγε τὴν Ἀθήνα ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, γιὰτι ἕνας ἀρχαίος σατυρογράφος λέγει: = Μπορεῖ νὰ βρῆ τινὰς στὴν Ἀθήνα καὶ ἀκόμα στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνα, διάφορα καλοκαιρινὰ ὀπωρικὰ καὶ σκόνη ποῦ νὰ σᾶς βγάλῃ τὰ μάτια. (Κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα).

Ὅταν

βγῆκε ὁ Ὄθωνας στὸν Περαία ἀπὸ τὸ τόσο καλὸ λιμάνι ποῦ ἦτανε κόλλησε ἡ βάρκα του στὰ ρυχὰ καὶ βγῆκε ποδαριῶντας τὴν θάλασσαν γῆν ποιήσας ἀλὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στὴν

Ἀθήνα ἀνέθηκε καθάλα στῆς καμῆλες, μερικὰ μάλιστα κορῖδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔγρασαν στὴν Ἑλπίδα καὶ τὴν Ἀθηνᾶ, πῶς ὁ Ὄθωνας ἦτανε καμηλάρης, ἦγουν γαϊδουροκαβαλάρης καὶ ὅτι ἀπὸ πίσω του ἔσουρνε τὴν καμηλοβασιλοσυνοδεία του.

Στὸν Περαία κατὰ τὴν ἀπόβαι τοῦ Ὄθωνα, τὸν ὑποδέχθηκε ὁ μόνος καὶ ξερός κάτοικος τοῦ Περαία καὶ κυρίαρχος ὅλης τῆς ξεροκαμπίας — ὁ τεσκερετζῆς — ἦγουν σὰς τελώνης, ποῦ εἶχε μιὰ παραγκούλα ἐκεῖ ποῦ εἶναι τώρα ἡ βασιλικὴ ἀποβάθρα. Πῶς ἀλλάξαν τὰ χρόνια. Καὶ ἀπὸ κει ἐδιώξε ὁ Λαὸς τὸν Ὄθωνα, ἀπὸ κει δηλαδὴ ποῦ ἦρθε.

Ὅταν

ἀνέθηκε στὴν Ἀθήνα τὸν ὑποδέχτηκαν με πράσα καὶ με σέλινα, γιὰ ἔλλειψη δαφνῶν καὶ μυρτιῶν, ὅλοι οἱ Πλακιῶτες βρακάδες καὶ ἀβράκωτοι σὺν γυναίκῃ γαϊδούροις τε καὶ τέχνους, οἱ γαϊδουρούλατες μάλιστα τὸν προπάντησαν στὸ μισὸ δρόμο τοῦ Περαία, ἐνὸς ἐνεκα τοῦ καλοῦ αὐτοῦ προπαντήματος τῆς Ἀθηναϊκῆς χρυσογαϊδουρικῆς γαϊδουροκαβαλάριας, ἔστησαν μιὰ παράγκα καὶ οἱ πλούσιοι χρυσογάδαροι Ἀθηναῖοι, διότι ὅσοι Ἀθηναῖοι, τότε εἶχαν γαϊδούρια ἐθεωροῦντο πλουσιώτεροι καὶ ἀπὸ τὸν Τσιγγῆ καὶ Βούρη καὶ ἀπὸ τότε ἀνομάστηκε ὁ μισὸς δρόμος τοῦ Περαία Παράγκες.

Τὸ

μεγαλειότερο τότε σπῆτι τῆς Ἀθῆνας ἦτανε τοῦ Καρμπούλα καὶ ἐκεῖ ἐφιλοξενήθηκε τὸ κατὰ πρῶτον ὁ Ὄθωνας, φαίνεται ὅμως νὰ ἦγε κακὸ ποδαρικό, γιὰτι ἀπὸ τότε, ἀντίς γιὰ πάλαι, ἔγινε φυλακὴ, καὶ γι' αὐτὸ ἐσυνθηζότανε, καὶ συνθίζεται ἀκόμα ὡς τώρα καὶ λένε ὅς ὅσους γράφουν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ μόνον ἐκφοροῦνται ἡ ἀποβία ἐκφοροκοκοκο.

— Θὰ σὲ στείλω στὰ ἀνάκτορα τοῦ Καρμπολά. Τὰ ὅποια ὡς καθεὶς ἄρεται ἐπισκέφθηκε καὶ ὁ φίλος σας Τρικούπης, ὁ τότε λαοκράτης, καὶ τὰς ἀνάκτορα ἐκφοροκοκοκο.

Νὰ

με συγχωρεσετε νὰ σᾶς κἀνω μιὰ μακρὴ παρεκτροπή. ἦγουν σὰς, πῶς τότε ἕνα κατῆμ Τρικούπη τὸν κάθισαν στῆς κοινῆς φυλακαῖς, καὶ πῶς τώρα τοὺς χρυσογάδαρους τοὺς ἔχουν σὲ παλατσόνια. Γιατί; Νὰ σᾶς τὸ πῶ ἀμέσως. Διότι κατὰ τὴν ἀρχαία παροιμία = Χρυσὸς πάντα δύναται. Ὁ δὲ Τρικούπης τότε ἦτανε σὰν καὶ μὲνα φουκαρᾶς καὶ δὲν εἶχε τὸν ἀρλάν φοντοῦ. Ἀν ἦτανε τότε νὰ τὸν φυλάκωναν, βλέπαμε τί λίρα θὰ ἀστραφάι. **Ἀπὸ** τὰ ἀνάκτορα τοῦ Καρμπολά μεταφέρθηκε τὸ παλάτι στὸ Πα-

Είναι λοιπόν εξ άμελείας αλλά Δήμαρχο ένοχος πυρκαγιάς του παλατιού ο Τυκοόπης

Έπρεπε

Ύστερα από πολλές σοβαρές πυρκαγιές που συνέβηκαν φέτος και συμβαίνουν να καηώς το τέλος και το παλάτι, για να αποδειχθή καθαρώτερα και του ήλιου ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει τίποτα, ότι οι πυροσβεστές είναι κομωδία πυροσβεστών διότι δεν έχουν τίποτα εφόδια.

Σας

έγέμισα το σπρεμιό ούλλο όλο για το παλάτι, γιατί άθλιε Λαε σύ αύριο θα το πληρώσει με νέους φόρους για τρίτη και χιλιοστή φορά, και απεναντι ένοους τσούου έθνικου ζήτηματος κάθε άλλο τιποτένιο έπρεπε να πάψη, και να με συμπαθήτε συμπολίτες, γιατί σεις θα το πληρώσετε.

Σχόλια.

Έπρεπε να το αφήσουν να καη όλο, και γι' αυτό κανέναν μά άπολύτως κανέναν από τους τρεις χιλιάδες στρατιώτες δεν είναι άξιος θπαιίνου, που εργάστηκαν στη κατάσβεσι.

Το φωμότυρο που έδωκαν ύστερα από είσιπέτρεταις ώραις στους στρατιώτες άποδεικνύει την ελεινότητα της στρατιωτικής συντάξεως μας, άγουν την ελεινότητα της οικονομικής υπηρεσίας του στρατού.

Το μαχαιρώμα που έδωκε ο αξιοσημείος συνταγματάρχης Σέχος στον γενναίο έπιλογιά του πυροβολικού, άποδεικνύει ότι μερικοί από τους μεγαλογαλονάδες μας είναι ακόμα άγριάνθρωποι, και ευτόχημα είναι πως δεν σηκώθηκε ζήτημα φιλοτιμίας να σηκωθή εκεί μέσα στην αλλη του παλατιού έμφύλιος στρατιωτικός πόλεμος, και γι' αυτό τον λόγο πρέπει ο εντιμος συνταγματάρχης μας, και ό όποιος είναι ένας από τους ίκανοτερους αξιωματικούς μας να τιμωρήθ άσπτηρώς, πρέπει δε το άρχηγείο του πυροβολικού να γυρέψη με κάθε τρόπο την ίκανοποίησι τους, αν έχη δικαίο ο έπιλογιάς, άλλους να τον τουφεκίσουν.

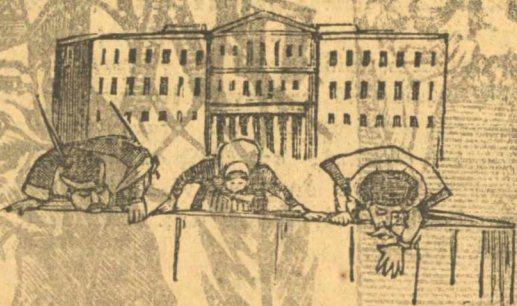
Αε, και πως πήγε ή πυρκαγιά του παλατιού, ξάδερφε; Έγώ την έσβυσα, δεν με βλέπεις πως στέκομαι. Έχει κανέναν κιοφτέ;

Έμεξνο

το ζιζάνιον που κατοικά στο σπίτι του Κοτσώνη, ένα γύναιον ήγουν μας, δεν κατοικά στο σπίτι που κατοικά αυτός αλλά σ' ένα άλλο σπίτι του που έχει στα ύδραϊκά, ώστε κυρίες και κύριοι γείτονες του σπιτιού του Κοτσώνη την μάθατε που πηγαίνατε και τον πειράζετε. Άλλού ή φωτιά και άλλού τά τρεχάματα.

Τό έμπορικόν

κατάστημα του κύρ Σπύρου του Μίνεση που είναι κοντά στους Άγιους Θεόδωρους διαλύετε όριστικώς. Ενοικιάζει το μαγαζύ με τα ντουλάπια μαζί, διά χρήσιν έμπορικού.

Πρωθυπουργός σόν τοις άλλοις ύπουργοις: Αϊ ού, Λαε, το παλάτι άναψε.

Επίγρα

κι' εγώ εις το Ζυθοπωλείο της Πλευνας εις τους Άμπελοκήποις και πινω από εκείνο το άθνατο ρετινάκο πινω το τελειώση ο Τρικούπης; μά οι μαγκαρατζίκιοι από 60 τόβαλαν 70 την δόαν. Η δεκάρα θα είναι για τον Τρικούπη.

Δεν θα πάμε στην πυρκαγιά του παλατιού;—Δέν πάει να καη όλο, έδω, θα τελειώσωμε την κολτσένα μας.

ΥΦΑΝΤΗΡΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΕΤΣΙΝΑ

Εν Πειραιεϊ. Η διαφήμιση των υφαντηρίων Ρετσίνας είναι από τις πιο ενδιαφέρουσες που έχουμε δει. Τα υφαντήρια Ρετσίνας είναι από τις πιο καλές που υπάρχουν στην Ελλάδα. Τα υφαντήρια Ρετσίνας είναι από τις πιο καλές που υπάρχουν στην Ελλάδα. Τα υφαντήρια Ρετσίνας είναι από τις πιο καλές που υπάρχουν στην Ελλάδα.

Τό γνωστόν

και δι' αφρόνων και καινούργιων στοιχείων πεπλουτισμένον τυπογραφείον του κ. Αναστασίου Τρίμη, παρά τους Άγιους Θεόδωρους και απέναντι του Γερμανικού άρτοποιείου, γνωστόποιεί, ότι μένει άνοικτον δι' έλης της νυκτός, αναλαμπάνει δε την έκτύπωσιν άγγελιών, νεκρωσίμων και μνημοσύνων, ύποσχόμενον την άμεσον και ταχίστην έκτέλεσιν αυτών. Η τιμή των άντιτύπων των νεκρωσίμων και μνημοσύνων, τα όποια θα τυποούνται επί γάρτου του καταστήματος, ώραίοι και έλεγκτοί, όρίζεται εις 7 δραχμάς διά τα 50, 12 διά τα 100, 20 διά τα 200.